

PÁN JEŽÍŠ JAKO KRÁL

Lukášovo evangelium, 2., 19. a 24. kapitola

4. října 2020

1/ Luk. 2, 4-7,11-12. Král se narodil – milost spasitelná.

1. Pán Ježíš přišel na svět, narodil se v chudobě, v stáji, v Betlémě a přece byl Král. Andělé zvěstují narození Zachránce, Spasitele. Vládce přichází, aby zachránil svět, nás hříšné lidi.
2. To dítě je „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“ Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až na věky. Izajáš 9,5-6
3. Chce se narodit i ve tvém srdci, chce být tvým Králem, Pánem a Rádce. Je již tvým Králem a Pánem tvého života? Žiješ podle Jeho rad?

11. října 2020

2/ Luk. 19, 14-20; Luk 23, 33-46. Král dává život – milost zachraňuje.

1. Projev loučení, poslední večeře. Předpověď utrpení a smrti. Vzal chléb, vzdal díky, lámal a dal jim ho se slovy: „To je mé tělo, které se dává za vás. To čiňte na mou památku.“ Právě tak vzal po večeři kalich se slovy: „Tento kalich je nová smlouva v mé krvi, která se prolévá za vás.“
2. Projevená největší láska. Pán Bůh dává svého Syna na oběť za nás, abychom mohli žít, mít odpuštěny hříchy. Modlitba Pána Ježíše. „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co dělají!“
3. Milost a láska Ježíše Krista. Utrpení a smrt za nás, za naše hříchy abychom mohli žít věčně.

18. října 2020

3/ Luk. 19, 29-30. Král posílá – milost poddanosti.

1. Pán Ježíš přišel na svět nejen proto, aby nás spasil, ale také proto, aby dal našemu životu pravý smysl – přišel také proto, aby s námi uskutečňoval své záměry.
2. Blížil se okamžik slavného vjezdu Pána Ježíše Krista jako krále do Jeruzaléma. Posílá dva ze svých učedníků, aby šli a přivedli oslátko, na kterém měl do Jeruzaléma vjet. Bylo to zvláštní poslání. Pán Ježíš vícekrát poslal své učedníky, aby k němu přivedli nejrůznější lidi. Např. Slepého, posedlého... Nyní měli přivést zvíře – osla! Možná si položili otázku. Proč? Oni přece měli být pohotoví k významnějším úkolům, k nesení evangelia nebo činění divů.
3. Na nás není, abychom posuzovali malost nebo velikost úkolů. Buď jsi ve vztahu ke Králi služebník (otrok) anebo si tě Pán Ježíš nemůže použít.

25. října 2020

4/ Luk. 19, 31-34. Král požaduje – milost dávání.

1. Pro vjezd do Jeruzaléma potřeboval Pán Ježíš nejen posly, kteří by přivedli oslátko. To však mělo svého majitele! Nevíme, kdo byl majitel, neznáme jeho jméno. Jako Král však má Pán Ježíš právo na majetek svých poddaných. Se vzdáváním se svého majetku je to někdy složitější než se službou, která má určité poslání. K majetku totiž snadno přilne lidské srdce. Pán Ježíš prohlašuje, že "bohatý těžko vejde do království nebeského". Láska k majetku se může snadno stát přímo modloslužbou.
2. Majitele oslátko se zeptali učedníků, proč oslátko odvažují, ale po informaci, že je potřebuje Pán, se oslátko bez zaváhání vzdali. Osvědčili tak svoji pohotovost zřící se svého majetku. Nepřehlédněme skutečnost, že oslátko potřeboval Pán. Vnímáme, že

vše, co vlastníme, je nám jen svěřeno, aby si to mohl použít Pán? Bez jeho milosti bychom neměli vůbec nic. My máme být nejen ochotni se majetku vzdát, ale má nám být jasné, že se jedná právě o Boží záměry, které svým dáváním naplňujeme.

3. Majetek je nám svěřen proto, abychom mu jím sloužili a tím přijímali další hmotná, a především duchovní požehnání.

**1. listopadu 2020 (Festival pěveckých sborů – téma mimo cyklus)
Skut. 2, 42; 44-47. Církev Kristova**

1. Je jediná církev Kristova. Církev Kristova je živým organismem.
2. Jsou čtyři vlastnosti organismu, které jsou důležité i dnes. Skut. 2,42.
3. Svědectví, jak prožívám společenství věřících. Jsi živou částí církve, buď svědkem Ježíše Krista.

8. listopadu 2020

5/ Luk. 19, 35-36. Král přijímá dary a pocty – milost obětování.

1. Pán Ježíš hned po svém narození přijímal dary. Mudrci, kteří hledali nově narozeného krále Židů, mu přivezli zlato, kadidlo a myrhu. Přijímal nejrůznější dary a podporu během tři let své služby.
2. Do Jeruzaléma přijížděl Král a byl to Král spravedlivý a nesoucí spásu. Pokořený jedoucí na oslu. Jak by nepřijímal pocty v souvislosti s prorokovaným vjezdem do Jeruzaléma. Učedníci dali nejen své pláště na oslátko, ale mnozí je dokonce kladli na cestu, kterou Pán Ježíš jel. Konečně byla provolávána chvála Pánu Ježíši jako Králi a Pán Ježíš toto vše přijímal.
3. Jednalo se o chválení v souvislosti s minulými činy Pána Ježíše. Například vzkříšení Lazara. O co více bychom měli chválit Pána Ježíše, když víme o jeho oběti za naše hříchy a o jeho zmrtvýchvstání! Jak často jsme svému Králi dlužni chválu.

15. listopadu 2020

6/ Luk. 19, 39-40. Král poučuje – milost naslouchání.

1. Farizeové nezůstali k chválení lhotejní. Dokonce se osmělili žádat Pána Ježíše slovy o to, aby je napomenul. Jak jednal Pán Ježíš? Poučuje je slovy: "budou-li oni mlčet, bude volat kamení".
2. To že chválí Pána Boha i neživá příroda, je vlastně trvalým jevem. (Žalm 19, 2)
3. Ptejme se sami sebe, zdá jsme pro známost Božího slova a vedení Duchem svatým pohotová poučovat, případně napomínat ty, kteří stojí v opozici.

22. listopadu 2020

7/ Luk. 19, 41-42. Král pláče – milost soucitu.

1. Plačící král? O čem tento pláč svědčil? Slova Pána Ježíše to vysvětlují: "kdybys poznalo v tento den, co vede k pokoji!" Vjížděl do Jeruzaléma jako Vládce pokoje, ale město ho nepoznalo.
2. Muselo to být nevyslovitelné utrpení pro Božího Syna – vládce pokoje, o kterém Velikonoce prorocky hovořily, a přitom svého Krále nepoznali.
3. Tento projev Krále nás všechny zavazuje k tomu, abychom v upřímnosti zkoumali, do jaké míry nám jde o záchranu našich bližních. Zda jsme kdy uronili slzu v lítosti nad tím, že někdo z našich bližních odmítal Pána Ježíše.

29. listopadu 2020 (5. neděle v měsíci – téma mimo cyklus)

Skut. 2, 42; 44-47. Církev Kristova

1. Je jediná církev Kristova. Církev Kristova je živým organismem.

2. Jsou čtyři vlastnosti organismu, které jsou důležité i dnes. Skut. 2,42.
3. Svědectví, jak prožívám společenství věřících. Jsi živou částí církve, buď svědkem Ježíše Krista.

6. prosince 2020

8/ Luk. 19, 42-44. Král prorokuje – milost známosti budoucnosti.

1. Toto je významná odlišnost Pána Ježíše od lidských králů. Jedná se o jeden z jeho tři „úřadů“.
2. Mnohá proroctví zazněla z úst Pána Ježíše během jeho pozemské služby. Přípravoval je na svoji smrt a zmrtvýchvstání a oznamoval věci blízké i budoucí.
3. Měli bychom si uvědomit, jak významná jsou proroctví a vnímat, jak se naplňují v naší současnosti a využít jich při poukazování Božství Pána Ježíše Krista.

13. prosince 2020

9/ Luk. 19, 45-46. Král pročišťuje chrám – milost péče o církev.

1. Pán Ježíš před svou smrtí vyhání z chrámu ty, kteří ho znečišťují. Již na počátku služby a nyní po tříleté službě opět. Avšak nedošlo k nápravě. Chrámové nádvoří bylo vlastně tržnicí, a tak se vytrácelo nejvlastnější poslání chrámu, ten měl být domem modliteb.
2. Těžko si dovedeme představit Pána Ježíše v této situaci a nepochybně byla někdy tato jeho činnost nepochopena, možná také zneužita. Žalm 69,10.
3. I tento projev Pána Ježíše souvisel s jeho královským posláním. Dokonce jeho panovnickou roli svým způsobem podtrhuje. V každém případě nás má vést k tomu, abychom zkoumali, zda v našich životech a v církevním životě není něco, co by v přítomnosti Krále králů neobstálo a muselo být odstraněno.

20. prosince 2020

10/ Luk. 24,1-8; 44-53. Král žije – milost dává život.

1. Ježíš Král prokázal svoji spravedlnost svým životem, svoji prolitou krví na kříži i zmrtvýchvstáním svou pokorou a poslušností Otci. Pán Ježíš Kristus žije – mrtvých vstal je živý Bůh a vstoupil na nebesa. Vyprávějme to i my jiným.
2. Naplnila se proroctví. Spasitel přišel, žil na zemi, dal svůj svatý život za nás, aby nás zachránil, mrtvých vstal a vstoupil do nebe, kde nám chystá věčný domov.
3. Nezapomeňme, že Pán Ježíš Kristus se narodil jako Král a dává život. Požehnaný život na zemi a věčný ve svém království. Věříš tomu, že i ty budeš s Ježíšem v nebi?

27. prosince 2020

11/ Zjev. Jana 22, 13-14. Věčný král. Ježíš Kristus je stoprocentně postačující a potřebný.

1. Pouze Ježíš a žádné „plus“. V historii lidé přidávali „plus“, nebezpečí i v dnešní době. Ježíš dává úplné spasení, není třeba žádné plus.
2. Vztah Ježíš Kristus a já. Ježíš proměňuje v nové stvoření. Bez pokání a smíření jdeš do pekla. Bůh dal člověku nesmrtelného ducha. Spasení máme v zásluhách Ježíše Krista na Golgatě. Spasení není možné si zasloužit, je to Boží dar a přijímáme ho vírou. Oběť na kříži nemůže být opakována, byla jednou provždy přinesena a má věčné trvání.
3. Kde strávíš věčnost, o tom rozhoduješ v nynějším životě. Vest lidí ke smíření s Bohem a k spasení, to je náš úkol.

Zpracoval V. Hrachovec